

Fényképalbum

Az interjúalany neve:	Rácz László
A fénykép címe:	Együtt a család
A fénykép készítésének helye:	Tapolca
A fénykép készítésének éve:	1942
Kulcsfigurák:	id. Rácz László, Rácz Lászlóné, ifj. Rácz László

Édesapám nyakában vagyok, mellettünk édesanyám áll. A kép Tapolcán készült a kertben egy nyaralás során. Többek között ez a lakás is egy volt a szolgálati lakások között, amelyekben a katonatisztek tartózkodhattak. Néha mi is ott voltunk nála. Akkortájt négyéves lehettem.

Édesapám repülő őrnagyként a budaörsi repülőtér parancsnoka volt. Budaörs a 30-as években polgári repülőtér volt, de amikor a háború következett, egy ideig – gondolom, kényszerűségből – katonai repülőtér lett belőle. Ott fogták el őt 1945-ben, és attól kezdve Örményországban, Jereván mellett volt egy foglyotáborban. Kemény munkára kényszerítették, hisz' köfejtőben dolgozott. Mindenféle rangú fogolytársaival együtt kegyetlen körülmények között töltötte ki azt a három évet.

Szenvedései után 1948-ban nagyra felfúvódott hassal, szinte öregemberként úgy jött haza, hogy alig ismertünk rá. Hazaérkezéskor ugyanis, a határhoz érkezve, sorstársaival együtt hirtelen teleették magukat, és ez bizony nem használt a szervezetüknek. Gondolom, ezzel próbálták kompenzálni a közelmúlt nagy éhezéseit, de az egyszerre nagy mennyiségű étel elfogyasztása megártott nekik

Az interjúalany neve:	Rác László
A fénykép címe:	Érettségi tablóképem
A fénykép készítésének helye:	Hajdúszoboszló
A fénykép készítésének éve:	1956
Kulcsfigura:	Rác László (alsó sor, balról a negyedik)

Ez az érettségi tablóképem, 1956-ban készült a hajdúszoboszlói gimnáziumban. Nyolcan meghaltak már közülünk sajnos.

1953 októberében szabadultunk a hortobágyi kitelepítésből, és ekkor a debreceni gimnáziumok már telítve voltak. Felvettek úgy a hajdúszoboszlói kollégiumba édesapám révén, hogy megismerte az igazgatót, aki szintén katona volt valamikor. Vele el tudta intézni a kollégiumi felvételemet.

Érettségi után természetesen sokat gondolkoztam a továbbtanulásomon, de nem vettek fel sehová sem. Először a Budapesti Műszaki Egyetemre jelentkeztem, noha meg kell jegyeznem, hogy a műszaki pályára semmiféle „ándungom” sem volt, de hát meg kellett valahol próbálni. De nem vettek fel. Utána jelentkeztem a Debreceni Orvostudományi Egyetemre, ahova annak ellenére sem vettek fel, hogy a maximális pontszámot elértem. Mert ugye, a származás...! A felvételi bizottság asztalánál ugyanis ott ült természetesen a pártbizottság embere, akinek a véleménye akkoriban a legtöbbet nyomott a latban. Emlékszem az ilyen meg olyan arcfintoraira és a gúnyos bólogatásaira.

Utána aztán valahogyan megint csak dolgozni kellett, hogy a szüleimnek egy kis pénzt tudjak juttatni. Éjszakánként elmentem az állomásra vagon kirakni. A vagonkirakodás nagyon megviselt, mert nem voltam hozzászokva a nehéz fizikai munkához. Nagy szívlapáttal kellett például az égetett meszet kirakni, ami a szememet és a bőrömet kikezdte, mert persze nagyon izzadtam is.

Az interjúalany neve:	Rácz László
A fénykép címe:	Teológus csoporttársaimmal
A fénykép készítésének helye:	Debrecen
A fénykép készítésének éve:	1958 körül
Kulcsfigura:	Rácz László (balról az első)

A Kollégium előtt készült a kép. Én bal szélén állok, mellettem jobbra Czapp József. Ő velem egyidős. Jobbról a második Thamó Béla, elől közepén Maczi István. Ők 4-5 évvel voltak idősebb nálunk. Évfolyamtársakként nagyon sokfelől származtunk, de azért általában olyanok jártak a teológiára, akik a Református Gimnáziumban érettségiztek.

Az interjúalany neve:

Rácz László

A fénykép címe:

Teológus csoporttársaimmal 2.

A fénykép készítésének helye:

Debrecen

A fénykép készítésének éve:

1958 körül

Kulcsfigura:

Rácz László

Ezen pedig a Kollégium előtti régi kertben vagyunk az órák közti szünet idején. Ilyenkor ott beszélgettünk egymással. Én éppen középen vagyok, karba tett kézzel. Sipos Töhötöm ül jobbra lent, ő fehér ingben van. Szabó Márta ott ül fehér blúzban, mellette Király Tibor, aki sajnos meghalt már.

Az interjúalany neve:	Rác László
A fénykép címe:	Legációban
A fénykép készítésének helye:	Kisújszállás
A fénykép készítésének éve:	1957-1961 között
Kulcsfigura:	Rác László

Itt Kisújszálláson vagyok. Legációban szolgáltam ott, mint teológus.

Az interjúalany neve:

Rác László

A fénykép címe:

Kántus kiszálláson

A fénykép készítésének helye:

n.a.

A fénykép készítésének éve:

1957-1961 között

Kulcsfigura:

Rác László

Egy Kántus-kiszállásnak a kellős közepén vagyunk valahol. Nagy Antalné áll előttem.

Az interjúalany neve:	Rácz László, Rácz Lászlóné
A fénykép címe:	Esküvői képünk
A fénykép készítésének helye:	Debrecen
A fénykép készítésének éve:	1964
Kulcsfigurák:	Rácz László, Rácz Lászlóné

Ez az esküvői képünk, amely '64 augusztusában készült. Debrecenben volt az esküvő, a Kossuth utcai templomban. A lakodalom egy kisvendéglőben volt, azt hiszem, a Nagyállomás épületében.

Rácz Lászlóné: A megismerkedésünk akkor történt, amikor Lacit Nagykállóba helyezték segédlelkésznek. Mi ott laktunk, mert az édesapám korán meghalt, és az ő halála után a baktalórántházai parókiát el kellett hagyni a családnak. Édesapámék eredetileg nagykállóiak voltak, s volt ott egy házuk, úgyhogy 1957 szeptemberében odaköltözött a család. Aztán Lacit Kállóba helyezték, de az ottani lelkész nem nagyon szívelte a segédlelkészeket, úgyannyira, hogy mindig elhozta őket az özvegy papnéhoz. Így jártunk Lacival is, Farkas Miklós bácsi elhozta bemutatni édesanyámnak, az özvegy papnénak, akinek még négy hajadon lánya volt. A lelkész a saját három lányát nagyon féltette. Ez tényleg így volt, komolyan mondom: egyszerűen nem akarta, hogy a lányai lelkészhez menjenek feleségül.

Az interjúalany neve:	Rác László, Rác Lászlóné
A fénykép címe:	Nászúton
A fénykép készítésének helye:	Mátraháza környékén
A fénykép készítésének éve:	1964
Kulcsfigurák:	Rác László, Rác Lászlóné

Rác Lászlóné: Nászúton vagyunk Mátraházán. Valahol a hegyen barangoltunk összevissza.

Az interjúalany neve:	Rácz Lászlóné sz. Lőrinczy Márta
A fénykép címe:	Édesanyám férjhezmenetele előtt 2-3 évvel
A fénykép készítésének helye:	n.a.
A fénykép készítésének éve:	1928 körül
Kulcsfigura:	Lévy Sarolta

Ez egy műtermi kép, itt anyukám, aki 21 évesen ment férjhez, 18-19 éves lehetett. Édesanyám Kárpátalján, Mezőkaszonyban született, és a családjával együtt Trianon után került Nagykállóba. Nagypám bírósági hivatalnok volt Nagyszőlősön, de nem akart felesküdni a cseheknek Trianon után, mert erősen magyar érzelmű volt, és az ilyeneknek akkor át kellett jönni Magyarországra. Két város, Nyírbátor és Nagykálló közül választhatott, mert ezen a két helyen volt bíróság, és ő Nagykállót választotta. Anyukám a kállói református gimnáziumba járt, ez a kép talán érettségi előtt készülhetett.

Az interjúalany neve:	Rác Lászlóné sz. Lőrinczy Márta
A fénykép címe:	Szüleim esküvői képe
A fénykép készítésének helye:	Nagykálló
A fénykép készítésének éve:	1931
Kulcsfigurák:	Lőrinczy András, Lévy Sarolta

Ez a szüleim esküvői képe, édesanyám itt 21 éves, édesapám 29. Édesapám ősei Kolozsvárról származtak, ő maga viszont nagykállói születésű volt. Nagypám tulajdonképpen kisbirtokos volt, mert katonáskodott az első világháborúban, és ott szerzett olyan rangot, hogy a nagyanyámat nemzeti asszonynak szólították, és így szerezte a földbirtokait is. Kállóban nagypámnak elég tekintélyes tanyája és földje volt. Három fiú volt a családban, apám, Lőrinczy András volt a középső. A bátyja, Gábor bácsi és az öccse, Pista bácsi megmaradt a földművelésben, apámat pedig taníttatták. Debrecenben a teológián végzett 1926-ban, és előbb Jánkmajtison és Nagykállóban szolgált, aztán Nyíribronyba került a húszas évek legvégén.

Anyukámmal, aki akkor már nagykállói volt, apám akkor ismerkedett meg, amikor Nagykállóban volt segédlelkész Görömbei Péter mellett, és hittant tanított a gimnáziumban. Anyukám éppen akkor volt ott gimnazista. 1931 januárjában házasodtak össze, és egyenesen Nyíribronyba kerültek ki. Ott éltek huszonnégy évig, ott születünk mind a nyolcan – merthogy nyolcan vagyunk testvérek –, három fiú először, és utána öt lány. Én '39-ben születtem, az utánam következő húgom '44-ben.

Az interjúalany neve:	Rácz Lászlóné sz. Lőrinczy Márta
A fénykép címe:	Édesapám
A fénykép készítésének helye:	n.a.
A fénykép készítésének éve:	1940-es évek eleje
Kulcsfigura:	Lőrinczy András

Nem tudnám megmondani, pontosan mikor készült a kép, de a haját meg a nagy bajuszát nézve, édesapám itt a negyvenes éveiben lehetett. Nyíribronyban laktunk, ott volt édesapám lelkipásztor 24 éven keresztül. Nagyszerű prédikációi voltak. Abban az időben még nem volt hangosítás a templomban, akkor még csak a hangszálak produkálták azt, amit tudtak. Abban a kis templomban minden vasárnap annyi ember volt, hogy nem fértek be a padba. Nyári délután – ez tényleg így volt! – édesapám nyitva hagyta az ajtót, és a lépcsőn ültek az emberek, mert nem fértek be a templomba, annyian voltak. Apámnak jó erős hangja volt, úgyhogy a lépcsőn ülők is hallották a prédikációt.

A világháború idején születtem, így sok mindenre emlékszem is. Apukám a parókiakert szántó részébe egy L-alakú bunkert ásott, csutkával befedte, aztán beföldelte, úgyhogy nem látszódott, ha jöttek a bombázógépek. Mindig hallgatta a rádiót, és mikor bemondták, hogy „Légi veszély, légi veszély!”, akkor a falut is ő mozgósította, figyelmeztette: vagy a harangot verte félre olyankor, vagy szólt a legközelebbieknek, és akkor vonultunk le a bunkerbe. Emlékszem, engem a nyakába vett apám, úgy vitt lefele, azután bebújtunk a bunkerbe, és ott ültünk, amíg a légi veszély el nem múlt. A parókia alatt kétrészes pince volt; a kisebbik részt apám berendezte nekünk, a nagyobbik meg a szomszédoké volt, akiknek nem volt pincéjük. Ő maga soha nem jött le a pincébe, hanem a pinceajtó előtt ült egy sámedlin, vagy járkált és figyelte, hogy mi a helyzet. Így vigyázott a falura is meg a családjára, meg akire csak tudott.

Az interjúalany neve:	Rác Lászlóné sz. Lőrinczy Márta
A fénykép címe:	Édesanyámmal és testvéreimmel
A fénykép készítésének helye:	Nyíribrony
A fénykép készítésének éve:	1941 körül
Kulcsfigurák:	Lőrinczy László, András, György

Családi kép. A két szélén ül anyám két unokatestvére; jobbra Ibolya néni, aki Ibronyban tanítónő volt, még engem is ő tanított elsős és másodikos koromban. Anyukám van közepén, mellette balra én, jobboldalt a nővérem, és hátul a három fiú, Laci, Bandi meg Gyurka. Akkor még ennyiből állt a család. Biztosan apám fényképezte, mert neki volt fényképezőgépe. Szeretett volna ő többet fényképezni, csak hát ritkán került erre sor, mert falun filmet venni, előhívatni, az nagyon macerás dolog lehetett abban az időben. Elég régi fényképezőgépe volt apukámnak, a '30-as években vehette, még olyan harmonikaszerű része is volt annak a gépnek. Falun nem lehetett filmhez hozzájutni, mindig be kellett menni Nyíregyházára, az volt a legközelebb.

A világháború előtti években még javadalmi földje volt a lelkészeknek. Minden egyházközséghez tartozott javadalmi föld, így volt Nyíribronyban is, és apámtól nem is állt messze a földművelés. Amit nem ő maga művelt meg, azt kiadta bérbe – harmadában vagy felében –, és ami a lelkésznek jutott belőle, abból a család megélt. Még alkalmazottat is tudott tartani; volt egy férfi alkalmazott, aki az állatokat gondozta, és volt egy konyhai alkalmazott, aki anyámnak segített. Mikor apai nagyapám '38-ban meghalt, a három fia örökölte a nagykállói birtokát. A megörökölt földet apám is műveltette, onnan is volt haszna, meg egy darab gyümölcsöst is örökölt nagypapa után. Az ötvenes évek elején a földet téeszésítették természetesen, de a gyümölcsös egy ideig még megmaradt. Emlékszem, hogy még az ötvenes évek elején a jonatán almából tudott apu pénzt csinálni, mert annyi alma termett abban a gyümölcsösben, hogy ő azt értékesíteni tudta, ez volt a jövedelemforrás. Akkor már elvették tőle a javadalmi földet is, nagyon kevés maradt vissza. A parókia kertje viszont elég nagy volt, úgyhogy ott krumpli meg kukorica mindig volt vetve, és a kukorica között, emlékszem rá, hogy babot vetettek, ami felfutott a kukoricára.

Az interjúalany neve:	Rácz Lászlóné sz. Lőrinczy Márta
A fénykép címe:	Az egyetlen teljes családi képünk
A fénykép készítésének helye:	Nyíribrony
A fénykép készítésének éve:	1952 körül
Kulcsfigura:	Lőrinczy Márta

Ez a mi egyetlen teljes családi fotónk. Körülbelül 1952-ben készült, ezt a kistestvéreim koráról vagy nagyságából ítélném meg. A kertben vagyunk, a házuk előtti kerti lócán a szüleim ülnek a kicsikkel. A bal szélén én vagyok, akkor voltam hetedik vagy a nyolcadik osztályos általános iskolás.

A nagyobbak akkor már elkerültek otthonról; a fiúk a hajdúböszörményi gimnáziumba jártak – mikor odakerültek negyedik elemi után, az még egyházi iskola volt –, és ott laktak a kollégiumban. Oda be kellett hordani minden ételmet, zsírt, szalonnát, krumplit, lisztet, tojást... így kellett fizetni a kollégiumban az ellátást. Apám Ibronyból Böszörménybe szekérral vitte be mindig. Ezek a gondok apámat egyre örölgették, ahogy a család fenntartása is: mindent ki kellett gondolni, hogy legyen, mint legyen...

Anyám azonban olyan ügyes kis asszony volt, hogy azon a parókiaudvaron megvolt mindenünk. Ibronyban nem lehetett menni hentesboltba, meg szaladni ezért-azért, mindent meg kellett termelni, de nálunk a csirkétől, a tyúktól kezdve kacsán, pulykán, libán keresztül minden volt. Kimondhatatlan, hogy anyám mennyit dolgozott. Be voltunk egy kicsit mi is fogva, de hát az csekélység volt ahhoz, amit ő dolgozott. Mosott, vasalt, főzött, fejte a tehenet... olyan nem volt, hogy ne lett volna friss ebéd minden napra. És ezt mind csak ő csinálta, a hozzávalót is ő termelte meg.

Az interjúalany neve:

Rácz László

A fénykép címe:

Első szolgálati helyemen, Polgáron

A fénykép készítésének helye:

Polgár

A fénykép készítésének éve:

1965-1970 között

Kulcsfigura:

Rácz László

Első szolgálati helyemen, Polgáron készült a felvétel '65 és '70 között. Készülök az istentiszteletre. A motorkerékpár (kezdetleges, 50 köbcentis Jawa motor) mellett állok, és egy műanyag kezelábas védőruha van rajtam az időjárás viszontagságai ellen. Az itteni szolgálat eléggé nehéz volt, mert Polgár mellett öt környékbeli gyülekezet is tartozott hozzám: Folyás, Görbeháza, Tiszagyulaháza, Újtikos és Újszentmargita, tehát Polgárral együtt összesen hat hely volt, ahol szolgálni kellett. Ezzel a kismotorral jártam, és jó előre be kellett kalkulálni a szeleket, mert ha szembeszél fúj, akkor néha leállt a motor.

Az interjúalany neve:	Rácz László
A fénykép címe:	Konfirmandusokkal
A fénykép készítésének helye:	Józsa
A fénykép készítésének éve:	1980-as évek
Kulcsfigura:	Rácz László

Kislányok konfirmációja a felső-józsai templomban. A kép a '80-as években készülhetett, mert Nagy Józsi bácsi áll mellettem, aki a '80-as években volt gondnok. Előtte Nagy Feri bácsi volt a gondnok a nagyközség mindkét részén.

A szolgálati helyek közül én Józsan éreztem a legjobban magamat. Húsz évig voltunk ott, a gyermekeinket ott neveltük fel, onnan mentek aztán mind a ketten a Refibe. Polgárhoz képest Józsan szorosabb volt a kapcsolat, az ismeretség jobban kialakult, eléggé megismertem azért az ottani embereket. A szolgálatot nagy lelki csendességgel végeztem, de azért mind a két templomnak a renoválását elvégeztük. Megszerettük egymást az ottani gyülekezettel.

Az interjúalany neve:	Rác László
A fénykép címe:	Családi kép édesanyámmal
A fénykép készítésének helye:	Józsa
A fénykép készítésének éve:	1975
Kulcsfigura:	Rác László

A kép Józsán készült, amikor még az édesanyám is élt. Középen az édesanyám, mellette balra a veje. Baloldalt áll Péter fiunk, édesanyám mellett jobbra ül Márta lányunk, őmellette pedig én állok.

Az interjúalany neve:	Rácz László
A fénykép címe:	Konfirmáció után
A fénykép készítésének helye:	Debrecen, Csapókert
A fénykép készítésének éve:	1990-es évek
Kulcsfigura:	Rácz László

Csapókert. Konfirmáció megtörténte után jövünk ki a templomból. A konfirmálók kezében levendula van, a csapókerti gondnokasszony hozta nekem Horvátországból.

'90-től voltam Csapókertben lelkész, amelynek a 16 évéből az első kétharmadot teljesen egyedül végeztem, nem volt senki sem, aki segített volna. Egy olyan gyülekezetről van szó, amelynek a környezetében élők létszáma 16.000 fő hozzávetőlegesen, bár természetesen a templomba járó reformátusok sokkal kevesebben vannak. A vége felé volt egy segédlelkészem, Kozma Feri, aztán lett egy beosztott lelkészünk is, Hánka Levente, aki most Cegléden lelkész. A hittanoktatásban is voltak később segítők. A csapókerti gyülekezeti házat 1999-től 2000-ig építettük. Természetesen annak minden baját, minden nehézségét kellett vállalnom. Öt órákor már talpon voltam, mert jöttek a munkások, és oda kellett nézni, hogy miképpen és hogyan folyik a munka, vigyázni arra, nehogy véletlenül lopások történjenek... Ilyenkor egy lelkésznek sok mindent el kellett egyszerre végeznie.

Az interjúalany neve:	Rác László
A fénykép címe:	Csiha Kálmán evangelizációja
A fénykép készítésének helye:	Debrecen, Csapókert
A fénykép készítésének éve:	2007
Kulcsfigura:	Csiha Kálmán

Ez a kép 2007 februárjában Csiha Kálmán erdélyi püspök evangelizációja alkalmából készült a csapókeri templom kijáratában. Tulajdonképpen az utolsó pillanatban, mert utána nem sokkal, 2007 novemberében hirtelen meghalt. Kálmán bácsi egyik utolsó szolgálata nálunk volt. Itt még jól néz ki, nem látszik, hogy bármi baja lett volna. Közvetlenül halála előtt is készülődött, hisz' ment volna a Dunántúlra evangelizálni.

Az interjúalany neve:

A fénykép címe:

A fénykép készítésének helye:

A fénykép készítésének éve:

Kulcsfigura:

Rác László

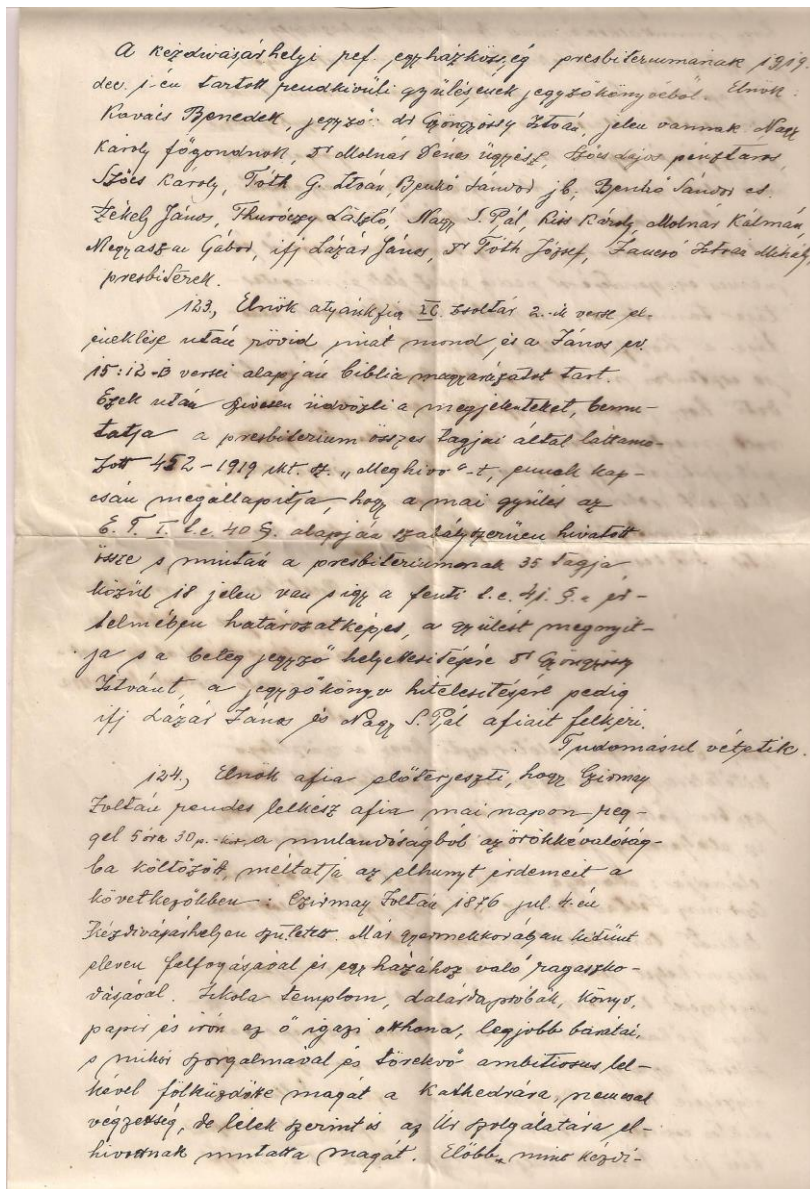
Egykori lelkészére, anyai nagyapámra emlékezik a kézdivásárhelyi gyülekezet

Kézdivásárhely

2009

Rác László

Kézdivásárhelyen készült a kép 2009 júniusában, az istentisztelet végén, amikor köszöntenek engem, aki meghívásra prédikáltam közöttük. Ez azért is felemelő volt számomra, mert nagyapám, Czirmay Zoltán itt volt egykoron lelkész. Néhány évig püspöki titkárként is szolgált Bartók György püspök mellett. Nagyműveltségű, nagyon szépen fogalmazó lelkipásztor volt, aki mind szóban, mind írásban magas szintet ért el. Sajnos személyesen nem ismerhettem őt.

Az interjúalany neve:	Rácz László
A dokumentum címe:	Anyai nagyapám, a kézdivásárhelyi lelkész temetéséről rendelkezik a gyülekezet presbitériuma
A dokumentum készítésének helye:	Kézdivásárhely
A dokumentum készítésének éve:	1919

Nagyapám, Czirmay Zoltán 1919-ben fiatalon, 43 évesen halt meg tüdőbetegségben. A kézdivásárhelyi gyülekezet temettette el, és ma is gondozzák a sírját. Ez az a presbitériumi jegyzőkönyv, ami közvetlenül nagyapám halála után készült. Hajnalban halt meg, és reggel fél nyolckor a presbitérium már összeült és rendelkezett a temetéséről. Jegyzőkönyvbe vették azt is, hogyan fogják elrendezni a temetését, és hogy minden költségét vállalják. Ez a dokumentum úgy jutott hozzám, hogy a másod-unokatestvérem, Kovács Zsombor volt a gondnok Kézdivásárhelyen. Őt az akkori lelkész megbízta, hogy az irattárat selejtezze, és így akadt rá erre az érdekes kéziratra.

Az interjúalany neve:	Rácz László
A fénykép címe:	Megemlékezés a kitelepítésről
A fénykép készítésének helye:	Kónya
A fénykép készítésének éve:	2008 körül
Kulcsfigura:	Rácz László

Ez és a következő képek a kónyai megemlékezés résztvevőit ábrázolják. A felvételeket Kovács Zsombor másod-unokatestvérem készítette, aki Erdélyből volt nálunk. Én itt éppen egy ökumenikus istentisztelet részese vagyok. A megemlékezés a vasúti sínekből készült kereszt mellett zajlott. Megindító érzés volt újra találkozni az egykori sorstársakkal.

1951 májusában telepítettek ki bennünket a Hortobágyra, a Kónya tanyára. Egy alkalommal az ávosok körülvették a házunkat Körmenten, és pontosan éjjel tizenkét órakor vertek fel bennünket. Egy óránk volt, hogy nagyjából a holminkat összepakoljuk. Egy fél vagonba tuskoltak, és napokon át hurcoltak el minket a Hortobágyra. A nagyszüleimmel együtt voltunk kitelepítve, így összesen hat tagot számlált a családunk Kónya tanyán: ők ketten, szüleim és én a húgommal. Telepes-sorsunk 1953 októberéig tartott.

Az interjúalany neve:

Rácz László

A fénykép címe:

A kónyai emlékműnél a húgossal

A fénykép készítésének helye:

Kónya

A fénykép készítésének éve:

2008 körül

Kulcsfigura:

Rácz Ágnes

Kónya tanya emlékoszlopánál, a kitelepítettek emlékművénél vagyunk a húgossal és egy másik kitelepített társunkkal.

Az interjúalany neve:	Rácz László
A fénykép címe:	A szállásunk helyén, a gémeskút előtt
A fénykép készítésének helye:	Kónya
A fénykép készítésének éve:	2008 körül
Kulcsfigura:	Rácz László

Ez az a helyszín, ahol laktunk mint kitelepítettek Kónya tanyán. A lebontott két vályogház sor közötti téren, a régi gémeskút maradványánál állunk.

Azt a vályogházat, ahol laktunk, a nálunk előbb kitelepített honfitársaink építették Kónya tanyán. Huszonötön voltunk egy szobában, ott folyt az életünk, abban a szűkös, elkerített helyiségben. Akkor én tizenhárom éves voltam, a nyolcadik osztályt ott végeztem el. Minket, iskoláskorúakat egy egyetemi tanulmányait kényszerrel megszakított egyetemista atyánk fia tanított – és nevelt! Bártai József volt ő, aki tartotta bennünk a lelket.

Az interjúalany neve:	Rácz László
A fénykép címe:	Kónya tanyán a lóré mellett
A fénykép készítésének helye:	Kónya
A fénykép készítésének éve:	2008 körül
Kulcsfigura:	Rácz László

A lórének, vagyis az állomásról bejövő, ló vontatta vasútnak a talpmaradványainál vagyunk hárman. Ma már alig tudják, mi volt az a „lóré”. Lóval, sínen vontatott jármű volt ez, és ennyi még megmaradt belőle. A talpfák nagy része azért hiányzik, mert időközben azokat felszedték.